

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1916 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

Närvarande: herrar Lindhagen, Trana, Söderbergh, Rogberg, Alexanderson, greve Spens, Lars Olsson, von Sydow, Tisell, Schotte, Lindqvist i Stockholm, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping, Gustafsson i Örebro, Holmdahl och Igel.

Genom en den 14 januari 1916 dagtecknad proposition, nr 20, vilken blivit hänvisad till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse av 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 15 kap. 3 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Ej må någon fullmäktig vara i den sak, därmed han sig befattat i annan rätt, såsom domare, eller rättens betjänt, eller hos Konungens befallningshavande å ämbetets vägnar; ej den, som förr varit fullmäktig för vederdelomannen i samma mål; eller den, som själv under målsman står; ej heller den, vars fader eller svärfader, son eller måg, broder

eller svåger, i rätten domare sitter. Ej må någon ledamot i överrätten, eller dess betjänt, som årlig lön njuter, låta bruka sig till fullmäktig där eller vid någon underrätt, som därunder lyder; ej heller må vid häradsrätt härads hövdingen eller någon, som i hans ställe är förordnad till domare, eller vid rådstuvurätt någon rättens ledamot fullmäktig vara; dock vare domare eller överrätts betjänt icke förment att vid rätt, som nyss är sagd, tala för skyldeman till och med syskonbarn, eller för omyndig, den han är målsman för.

Gift kvinna, som uppnått tjuguetts års ålder, vare ej på den grund, att hon jämlikt 9 kap. 1 § giftermålsbalken står under mannens målsmanenskap, obehörig att vara fullmäktig; dock må hon ej vara fullmäktig, då mannen såsom domare i rätten sitter.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 februari 1916.

På lagutskottets vägnar:

CARL LINDHAGEN.